மின் பக்கத் தொடர்: பகைமை என்றும் பகைமையை வென்றதில்லை. துவேஷத்தால் துவேஷத்தை வென்றவரை உலகம் கண்டதில்லை * சுயநலத்தை சுற்றிலும் மற்றவர்களை வென்றால் மட்டும் திருப்தியுமா * அதுவே மற்ற போக்கு நல்லெண்ணங்கள் வளரும் இடங்களிலே இன்பம் நிறைவாக உறையும் புரிகிறது * பட்டம், அன்பு என்ற பாசமே ஊமைக்கும் புரியும்; செவிடர்க்கும் கேட்கும் * உலகில் ஒவ்வொருவரும் ஒருவரின் உதவியின்றி, முற்றிலும் தேவையாகாத சுதந்திரர் போல் தனித்தனியாக நாம் வாழ்கிறோமே அதுதான் கஷ்டங்களுக்கு காரணம் போலும். * இன்பமயமாக, சாந்திமயமாக, திருப்தி நிறைந்ததாக நாம் நம் வாழ்க்கையைக் கொள்ள வேண்டுமானால் ஏதோ ஒரு கொள்கையை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு அதைச் சுற்றியே எல்லா நம் காரியங்களும் இருக்க வேண்டும் * மனிதனுக்கு மனிதன் இழைக்கும் கொடுமைதான் உலகமக்கள் துயரப்படுவதற்கு காரணம். இவ்வித நிலைக்கு காரணம் சுயநலமே * நமக்கென்ன துன்பங்களோ வெல்லாம் நாமல்லவா வரவழைத்துக் கொண்டோம். மறுமையோ கடவுளையோ நினைத்துக் கொள்ள நமக்கென்ன யோக்கியதை இருக்கிறது * இலக்கணம்: அந்நூலின் இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம் என்பதாம். அது இலக்கியம் கற்றல் இயலாது. ஆதலால், ஐந்திலக்கணங்களையும் அதாவது எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி, சுருக்கமாக கொண்டுள்ள ஒரு நூலை இயற்றினர். மலர் டாக்டர்: "இல்லை, உன்னுள் அப்பனே, மொக்கை மலரச் செய்வது சாத்தியமில்லை தான். மொக்கை இருக்கட்டும்; உன்னுள் அதனை இதழ் விரிய வைக்கமுடியாது; நிச்சயம். * உன் விரல் பட்டுவிட்டால் அது மீண்டும் உன் கை அதன் இதழ்களைப் பிய்த்து விடும்; மேலும் எல்லாம் உதிர்ந்து விடும். அவைகளை. வர்ணம் வருமோ அதற்கு, அதற்கு வாசனைதான், வருமோ? * ஐயோ, எதற்கு அதை விணக்குகிறாய்? மொக்கை மலராக்குவது உன் காரியமல்லவே! அப்பனே! ஆனால், எவன் மலரை மலரச் செய்கிறானோ, அவன் அதைச் சுகமாய் செய்து வைக்கிறான். * ஒரு பார்வை அவனிடமிருந்து வந்தால் போதும், மலரினுள் எங்கிருந்தோ ஜீவநாடி பாயுமே! அவன் மூச்சுக் காற்று பட்டதுமே தன் இதழ்களைத் திறந்து கொண்டு தென்றலின் மேல் நடனமிடும் கோலம்தான் என்னே! தெய்வத்தின் அழுத்தமுத்திரைக்கு பெரும் ரேகைகளைப் போன்ற வர்ணங்களும் செழுமையும் கலந்து மலரை மெருகேற வைக்கின்றன! * ஆம்; எவன் மலருக்கு இதழ் விரிய காற்றுத் தருகிறானோ... அதை அவன் இரகசியமாய் செய்து கொடுக்கிறான்; பாட்டினுள் பதிந்துக் கிடக்கும் அர்த்தம் எவ்வளவோ தொனிப் பொருட்கள் கொண்டது. அன்பு ஆத்மானுபவம், இரண்டிற்கும் பொதுவானதாய் மொக்கு மலரும் தன்மையை உவமை கூறலாம் போலும். * மலர் மணம் பொதுவாயதாம் தனக்கு வைப்பதில்லை என்று நினைத்து. புஷ்பத் திரையை மணம் வெறுத்தது. அதை இளவேனிற் காலத்தின் தென்றல் ஒன்று கேட்டு விட்டதாம். "என் வாழ்க்கை அர்த்தமற்றதாகிவிட்டதே" என்று மணம் மலரினுள் ஓலமிட்டது. 'மணம் தொலைந்தே இனி தெரிந்தே'! என்று ஒருவேன் கேட்டது. அது மேலும் சொல்லியது! வாழ நேரம் நெருங்கி வருகிறது; பயப்படாதே! உன் ஆவி எங்கும் வியாபித்துள்ள அகண்டமான ஆத்மாவுடன் கலந்து விடுகையில் உன் மணத்தின் நோக்கம்தான் என்ன என்பதை நீ தானாகவே அறிவாய் * அவதியுற்றோர் யாவருமோர் அமைதியுறும் நாளே! அன்பு வழி தேய்ந்து நலம் செழித்திடும் நன்னாளே! * அண்ணலோர்! மானுமோர் மாதிரி உங்களுடைய சக்தி உங்களுக்கே தெரியவில்லையே! * மைதங்கத்திலே அணாதமு வழைத்த மாதிரி இருந்தது அந்தக் கேள்வி! * காலன் இழந்த வெங்காய வெடி வெடித்த மாதிரி இருந்தது அவன் சொல்! * ஊரைப் பார் என்றால் சேரியைப் பார்க்கும் தன்மைப் போல் * ஆனைக் கன்றுக்கு பழங்கஞ்சி * ஆட்டம் தொடங்க அரைப் பணம்; அதை நிறுத்த ஒரு பணம்! * ஒரு நாள் கூத்துக்கு மீசை வைத்த மாதிரி * கோயில் மாடு மாதிரி மடமடவென்று திரிகிறான் * வாடகைக்குக் கொடுத்த வண்டியானையை உடன் தேம்பல் கண்ட சாரம் போல் ஆனேம் * இரண்டு தாத்தாவுடைய முத்திரம் போல் உதை வாங்குவோன் * மின்னலைப் போன சித்திரம் தீயில் வைத்ததைக் கண்ட மாதிரி * மனிதன் ஏதோ சில சவுரியங்களுக்காக ஏற்படுத்திக் கொண்ட அளவு கோல் தானே வருட பிறப்பு என்பது! *

கடவுள் சித்தம்: அழகின் மறுபெயர்தான் கலை * உயிர் அற்ற கலையின் சவத்தைத் தானே கட்டிப்பழக் காண்கின்றோம் * அவர் பெற்றிருப்பது இல்லாமை தருகின்ற அஞ்சாமை * கடுமைகளைத் தீட்டிக் காட்டுவதால் ஒரு நாளும் தீமை விலகாது. நன்மையினால் நேர்மையினால் ஆசை கொள்ளச் செய்வதொன்றே, அவை அவ்வாறே வகைகளுக்கு இடந்தராதது ஆகும் * இலாமையால் துணிவும் அஞ்சாமையும் ஆண்மையுடைமையும் எமக்கில்லை * தீமைகளை திட்டிக்காட்டுவதால் மறைவதொன்றில்லை. * நெற்றிக்கண் நெருப்பையும் பனிக்கும் துணிவுள்ளவனும் நாமதோ * உன் மாயத் திரையை இதுது விலக்கி நான் தெளிவு கொள்ளுமாறு செய்தால் * பெரியதும் நல்லதுமான ஏதும் உலகத்தில் அடங்குவதில்லை. விளக்கம் இருவது வரைக்காமையாலேதான் * ஆழி அலையன்றியும் இருக்கலாமோ! அக்கடலை நிலவான் படைக்கலால் அலையா இருக்கலாமோ! ஆலயம் ஒரு நாள் அழிதாகலாமோ! * கண்ணில் பூப் படர்ந்தது எனில், அப்பூக்களை அடி அடிவேரும் மருந்து கொண்டு நீக்க வேண்டுவதில்லையோ! * பெண்ணே! உன் கண்வேல் பாயக் கலங்கி நிற்கும் என் நண்பனை, கைவாள் நீட்டி வெருட்டுவது பெண்மையுமன்று, வீரத்தின் பெருமையும் ஆகாது! * வந்துணர்ந்த பெண்மை அவள் வீரத்தை வழங்கிவிட அவளது ஆத்மாக் கண்களைத் தன் நோக்கால் * மின்னலைக் கொண்டிலய தோற்றத்துடன் * அவளது வேல்விழிக் கண்கள் அவனைக் காலால் நோக்கின * இன்று எனக்கு வெற்றிகளே இனிமையான் வழுவம். அதன் பயன் எல்லையற்ற சாந்தி. துறந்தவர் வெற்றி தேடும் அது இன்று ஏதாயிற்று * ஐயோ!... நீ வாழ்த்தியது போதும். அக்கண், — நீ வாழ்த்தும் அக்கண் — கண்டவரைக் கொன்றழிக்கும் எமன். * என் உள்ளத்தை இனிமை சேர் அமைதியால் ஒரு பார்வையால் நிறைத்துவிட்ட வேல்விழிக் கண்களே, வாழி! * என் புண்ணியம் கட்டிவைத்த பாவையே! *